

Arrest

nr. 259 997 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine en u bent orthodox christen. U woonde in de wijk Nazaladevi in Tbilisi. U had een eigen bedrijf 'S. U. (...)' in de schoonmaaksector. U verblijft in België samen met uw echtgenote A. M. (...) (CGVS ref. (...)) en O.V. (...)) en uw minderjarige zoon A. D. (...).

Begin 2017 richtte u uw eigen bedrijf 'S. U. (...)' (letterlijke vertaling: propere wijk) op in de schoonmaaksector. U registreerde uw bedrijf, u bracht alle administratie in orde, u wierf medewerkers aan en u maakte reclame. Uw activiteiten trokken de aandacht van de eigenaar van het

schoonmaakbedrijf 'G. (...)', G. G. (...). In januari 2017 kwam deze concurrent samen met twee anderen op u af in de buurt van uw kantoor. Hij vertelde u dat u diende te stoppen met uw activiteiten. Indien u niet zou ingaan op deze eis, dreigde G. (...) ermee een zogenaamde 'wettige dief', een lid van de georganiseerde misdaad, in te schakelen. Hij vroeg aan de telefoon te spreken met een zogenaamde criminele autoriteit en in te stappen in een auto, maar u weigerde daarop in te gaan. Daarop scholden uw belagers u uit en gaven ze u te kennen dat ze zouden terugkeren. Vervolgens contacteerde G. (...) u telefonisch en vroeg hij u om af te spreken aan de zee van Tbilisi te Varketili (Tbilisi reservoir) om afspraken te maken en de wijken waar jullie bedrijven opdrachten konden uitvoeren onder elkaar te verdelen. Op 27 januari 2017 begaf u zich samen met uw vriend C. C. (...) naar de afgesproken plaats in Varketili. Uw opponent G. G. (...) was naar de afspraak gekomen met 30 à 40 andere personen. U werd bedreigd en er werd van u geëist dat u zou stoppen met uw bedrijfsactiviteit. Er ontstond een handgemeen en uiteindelijk werd u met een mes neergestoken. Uw vriend slaagde erin u naar het ziekenhuis te brengen. In het ziekenhuis kreeg u ongewenst bezoek van uw concurrent die ermee dreigde u te zullen vermoorden indien u klacht zou indienen. Hierdoor durfde u de waarheid niet te vertellen toen de politie in het ziekenhuis uw verklaring kwam opnemen. De volgende dag verliet u het ziekenhuis. Drie dagen na het steekincident werd u opgeroepen door de politie, omdat ze een proces-verbaal dienden op te maken. De politieagenten verzonden zelf informatie om in het proces-verbaal op te nemen. Het valse verhaal werd echter niet geloofwaardig geacht door de oversten van de rechercheur waar u contact mee had. U werd vervolgens door de politie gevraagd om mee te gaan naar een verlaten gebouw om enkele foto's te nemen. U en de rechercheurs verzonden dan dat u de steekwonde opgelopen had door een val op een ijzeren staaf en namen de nieuwe valse informatie op in een proces-verbaal. Een politierechercheur vertelde u dat hij wist met wie u problemen had en gaf aan dat deze personen heel gevaarlijk waren. Nadat het gefabriceerde proces-verbaal opgesteld was, ondernam de politie niets meer. In de eerstvolgende periode werd u met rust gelaten door G. G. (...). Vanaf het voorjaar van 2017 was uw bedrijf operationeel en had u opdrachten in bijvoorbeeld scholen en flatgebouwen in verschillende Georgische regio's. Twee maanden na het incident waarbij u neergestoken werd, begon uw concurrent u opnieuw te bedreigen. U en uw werknemers werden lastig gevallen, bedreigd en geslagen door G. (...) en zijn kompanen. Ook uw echtgenote werd bedreigd. G. (...) eiste dat u hem 20.000 dollar zou betalen. De inkomsten van uw bedrijf behoorden volgens hem toe aan het criminele netwerk dat uw sector controleerde. Onder druk van de aanhoudende bedreigingen, besloot u uiteindelijk om uw schoonmaakbedrijf op te doeken. In het voorjaar van 2018 bracht u alle administratie in orde om uw bedrijfsactiviteit stop te zetten. U besloot vervolgens onder te duiken in het geboortedorp van uw echtgenote, Dmanisi. U bleef samen met uw echtgenote in het dorp gedurende drie à vier maanden. Op 14 september 2018 verliet u Georgië. Jullie reisden per vliegtuig naar Frankrijk en dienden daar een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd afgewezen door de Franse autoriteiten in september 2019. Op 16 november 2019 kwamen jullie aan in België en op 22 november 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na uw vertrek uit Georgië werd uw zoon D. (...) ook bedreigd, waardoor u besloot hem over te brengen naar België. Hij verblijft sinds december 2019 in België. U vernam ook van uw moeder dat u nog steeds gezocht wordt door G. (...) in uw wijk in Tbilisi. In België werd u aangevallen nabij het opvangcentrum 'Klein Kasteeltje' waarbij u permanente schade opliep aan uw oog. U hebt sterke vermoedens dat deze aanval uitgevoerd werd in opdracht van de criminele organisatie waar u problemen mee kende in Georgië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, een kopie van het paspoort van uw echtgenote en van uw zoon, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote, een kopie van uw huwelijksakte en vertaling, twee verklaringen van echtheid van de handtekening van de vertaler, een kopie van de geboorteakte van uw zoon met vertaling, een kopie van een attest van vaderschap, een kopie van een medisch attest van 28 januari 2017 met vertaling, een medisch attest van 24 mei 2019, medische verslagen betreffende de verwonding aan uw oog en vier vertalingen van getuigenverklaringen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde dat u psychische problemen hebt, dat u stress hebt en angstig bent en een behandeling nodig hebt. U verklaarde dat u heel veel stress ervoer door de omstandigheden in de collectieve opvangstructuur en dat u nog angstiger werd sinds u in België werd aangevallen. U verliet het Klein Kasteeltje en verblijft sindsdien op een privéadres. Hierdoor hebt u naar eigen zeggen geen recht op een psychische behandeling. U legt een attest neer op datum van 24 mei 2019 waarin wordt vermeld dat u psychisch lijdt en dat u slaapproblemen hebt. U toont echter op geen enkele wijze aan dat deze klachten een impact zouden hebben op uw vermogen om volwaardige

verklaringen af te leggen aangaande uw persoonlijke gegevens, uw documenten, uw reisweg en uw asielmotieven in het kader van een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was om het interview af te leggen en dat u zou proberen op de vragen te antwoorden (CGVS, pg 3). Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop. U legde uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af bijvoorbeeld in het kader van het vrij relaas (CGVS, pg 8 en 9). U begreep en beantwoordde de vragen die u gesteld werden op een vlotte manier en op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u de vragen goed begrepen had. De door u aangehaalde nood, was niet van die aard dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou gekomen zijn en dat er zich steunmaatregelen zouden opgedrongen hebben.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde stukken waaronder uw paspoort en uw identiteitskaart, staat het vast dat u de Georgische nationaliteit bezit. Ook de nationaliteit van uw echtgenote en zoon worden niet betwist door het CGVS.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen en dat u bijgevolg niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Aangaande de vluchtelingenstatus, dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw problemen een louter gemeenrechtelijke karakter vertonen. U werd bedreigd en afgeperst door een van uw concurrenten in de schoonmaaksector. Uw concurrent had volgens u banden met de georganiseerde misdaad. Er werd enerzijds geëist dat u uw bedrijfsactiviteit zou stopzetten, anderzijds dat u 20.000 dollar aan de criminele organisatie waarmee uw belager banden had zou betalen (CGVS, pg 8). Dat geld zou terechtkomen in een soort fonds van de criminele organisatie en kon worden gebruikt om familieleden van personen in de gevangenis te ondersteunen (CGVS, pg 13). U stelde dat het criminele netwerk de volledige schoonmaaksector onder controle had en alle winst uit deze sector opstreek (CGVS, pg 16). Het is dan ook duidelijk dat uw concurrent u viseerde en bedreigde omwille van financiële motieven. Hieruit blijkt geen enkel verband met een van de hierboven vermelde criteria. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde dat u geen bescherming zocht bij de overheid, omdat u bevreesd was voor represailles van uw belagers en de politie zelf bang was van uw belagers (CGVS, pg 8). U hebt geen aan de Conventie van Genève gerelateerde redenen aangehaald waarom u geen bescherming hebt gezocht in Georgië. U behoort ook niet tot een van de categorieën van personen die eventueel moeilijkheden kunnen ervaren om doeltreffende bescherming te verkrijgen, zoals bepaalde etnische en religieuze minderheden of leden van een bepaalde sociale groep (zie COI Focus, Georgië. Protection). De door u aangehaalde asielmotieven zijn derhalve vreemd aan de Vluchtelingenconventie, waardoor u geen aanspraak kunt maken op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Uw vrees is gefundeerd op de machtspositie van de criminele organisatie waarmee uw belager banden zou gehad hebben. U verwees naar criminele autoriteiten en verklaarde dat het gaat om een georganiseerde groepering met een grote macht. Deze criminele autoriteiten of 'officiële dieven' bevonden zich bijvoorbeeld in Griekenland, Turkije en Oekraïne. Uw concurrent G. (...) had volgens u nauwe banden met verschillende 'dieven in de wet', waarvan een dief die in Turkije verbleef (CGVS, pg 10). Zelfs indien de politie u zou geholpen hebben, zouden deze criminelen niet twifelen om represailles te nemen. De politiediensten waren bang van deze criminele organisatie en zegden u zelf dat zij heel gevaarlijk waren (CGVS, pg 9 en pg 13). Volgens u is de Georgische politie onmachtig tegenover de criminele organisatie en zien ze misdaden gepleegd door de 'dieven in de wet' door de vingers (CGVS, pg 14). De politie zou de criminelen niet kunnen stoppen, want ze zijn met veel en hebben veel macht. U verklaarde dat deze criminele organisatie overal bij politie en overheid connecties heeft (CGVS, pg 14). De politie zou zelfs weten wie u neergestoken heeft, maar treedt niet op tegen de dader(s) uit angst (CGVS, pg 14). Meer zelfs, de politie achtte het nodig een gefabriceerd proces-verbaal op te stellen om uw verwonding te verklaren (CGVS, pg 9, pg 13).

Uit uw verklaringen blijkt dus dat uw concurrent banden zou hebben met leden van de zogenaamde 'kanonieri qurdebi', in het Russisch gekend als 'vory-v-zakone' en in het Engels als 'thieves-in-law'. Het gaat om de leidinggevende figuren binnen een internationaal netwerk van criminelen die een specifieke gedragscode aanhangen, vandaar de verwijzing naar een 'wet'. De hoogste positie binnen deze criminele wereld wordt bekleed door zogenaamde 'autoriteiten' (Russisch: avtoriteti). De meeste bronnen menen dat 'thieves-in-law' ontstonden in de goelags (straf- en werkkampen) van de Sovjet-Unie (zie informatie over 'thieves-in-law' toegevoegd aan het administratief dossier).

Volgens informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt evenwel dat het beeld dat u trachtte op te hangen van de 'kanonieri qurdebi' niet meer actueel is in de huidige Georgische context. Tijdens de chaotische periode in de jaren negentig die volgde op het ineenstorten van de Sovjet-Unie konden de 'thieves-in-law' gebruik maken van het machtsvacuüm dat was ontstaan om hun activiteiten onbelemmerd te ontplooiën. In die periode verwierven ze veel politieke invloed en hadden ze uitgebreide connecties en linken met de autoriteiten. Na de Rozenrevolutie van 2003 veranderde de positie van de 'thieves-in-law' echter aanzienlijk. Toenmalig president Mikheil Saakashvili trad hard op tegen de georganiseerde misdaad. Nieuwe wetgeving criminaliseerde het behoren tot de 'kanonieri qurdebi' en veel 'thieves-in-law' belandden in de gevangenis of vluchtten naar het buitenland. Hun connecties met het staatsapparaat werden ondermijnd. Georgië wordt gezien als een voorbeeldland wat betreft de aanpak van georganiseerde misdaad. Het klopt dus allerminst dat de dieven waarmee uw belager connecties zou hebben, boven de wet staan of dat de Georgische autoriteiten niet zouden durven optreden tegen zogenaamde 'thieves-in-law'. Ook in recente jaren blijft de Georgische overheid optreden tegen de georganiseerde misdaad. De thieves-in-law die vanuit het buitenland trachten hun criminele activiteiten voort te zetten kunnen zich evenmin onaantastbaar achten.

De landeninformatie toont voorts aan dat Georgië over een werkzaam politieel en justitieel apparaat beschikt dat effectieve bescherming kan bieden behoudens enkele specifieke situaties (zie COI Focus. Georgië. Algemene situatie en COI Focus. Georgië. Protection). De actuele landeninformatie wijst er geenszins op dat het voor personen die problemen zouden kennen met leden van de georganiseerde misdaad onmogelijk zou zijn om bescherming te verkrijgen. Tevens beschikt Georgië over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Gelet op bovenstaande informatie is het niet plausibel dat de politie dermate veel schrik zou hebben van de leden van de georganiseerde misdaad die u belaagden dat zij ondanks het feit dat ze zouden weten wie u heeft neergestoken, toch niets zouden ondernemen en u tegendeel zelfs een valse verklaring zouden hebben laten afleggen. Het beeld dat u schetste van uw belagers en van hun invloed op het staatsapparaat, stemt niet overeen met de beschikbare landeninformatie. De redenen die u aanhaalde om geen bescherming te hebben gezocht, kunnen bijgevolg niet als aannemelijk worden beschouwd binnen de actuele Georgische context. Deze vaststellingen ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid uw vluchtrelaas.

Hierbij aansluitend, dient opgemerkt te worden dat u en uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud vage verklaringen aflegden over de connecties van uw concurrent, hetgeen enkel maar kan bevestigen dat het beeld dat u trachtte op te hangen van uw belager niet op concrete, actuele en geloofwaardige elementen is gestoeld. U kon geen van de zogenaamde thieves-in-law waarmee G. (...) connecties zou hebben bij naam noemen. U kon zich 1 bijnaam van zo'n thief-in-law herinneren, namelijk 'Ko. (...)' en u wist te zeggen dat deze crimineel zich in Turkije zou bevinden. G. (...) zou u nog andere dieven genoemd hebben, maar u kon zich de namen of bijnamen niet herinneren (CGVS, pg 14). Nochtans beklemtoonde u dat G. (...) veel banden hadden met de georganiseerde misdaad en dat u bedreigd werd door meerdere 'criminele autoriteiten' waaronder een in Griekenland, een in Turkije en een derde in Oekraïne (CGVS, pg 8, pg 10). Wel kende u de naam van iemand die zou willen opklimmen in de onderwereld die G. (...) vergezelde bij jullie eerste contact, namelijk G. N. (...), maar dit neemt niet weg dat u slechts een bijnaam kon meedelen van de zogenaamde 'criminele autoriteiten' die u zouden hebben bedreigd. Evenmin kon u concreet antwoorden op de vraag welke connecties het criminele netwerk had bij de politie of overheidsdiensten (CGVS, pg 14). U ontweek in eerste instantie de vraag en wees enkel algemeen op de macht van de criminelen (CGVS, pg 14). Nogmaals gevraagd

naar hun connecties bij de politie, hield u het opnieuw vaag en algemeen en stelde u dat zij overal connecties hebben bij politie en overheid. Toch kon u geen enkel concreet voorbeeld geven en moest u uiteindelijk toegeven dat u zich niet baseerde op concrete aanwijzingen, maar op de algemene situatie (CGVS, pg 14). U leek overigens vergeten te zijn dat u eerder in het persoonlijk onderhoud verwezen had naar ene Ki. (...) die bij een overheidsdienst zou werken (CGVS, pg 10). Uw echtgenote kon geen enkele naam noemen van personen met wie G. (...) connecties had en kon enkel maar meedelen dat u die informatie zou kunnen geven (CGVS echtgenote, pg 8). Nochtans werd uw echtgenote ook rechtstreeks bedreigd door G. (...) en anderen (CGVS echtgenote, pg 8). Bovendien kon uw echtgenote tijdens het interview bij de DVZ, niet eens de naam van G. (...) zelf geven. Zij verklaarde toen dat u een conflict had met een ander bedrijf dat u als concurrent zag en dat zij de naam van de eigenaar niet kende (DVZ, vragenlijst CGVS echtgenote, punt 3.5). Geconfronteerd hiermee, beweerde uw echtgenote dat zij toen niet op de naam kon komen door stress (CGVS, pg 9). Gezien de vele en aanhoudende problemen die u, uw gezin en uw werknemers zouden gekend hebben door toedoen van G. (...) komt het volstrekt onaannemelijk over dat uw vrouw zich omwille van stress de naam van G. (...) niet zou hebben kunnen herinneren tijdens het interview bij de DVZ. Deze weinig overtuigende en gebrekkige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarnaast bevat uw relaas bevreemdende en weinig logisch voorkomende elementen die de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met uw concurrent G. G. (...) verder aantasten.

Zo lijkt het merkwaardig dat u zou hebben afgesproken met uw belager op een verlaten plek aan het reservoir van Tbilisi in de loop van de avond (CGVS, pg 8, pg 11, pg 12), wetende dat hij u voordien al bedreigd had. U verklaarde dat u een eerste maal contact had met G. (...) twee weken voor het steekincident. Toen u niet meewerkte op dat moment, gaf G. (...) u al te kennen dat hij een crimineel op u zou afsturen (CGVS, pg 10). Hij vroeg u aan de telefoon te komen en te spreken met een criminele 'autoriteit', een leidinggevende crimineel binnen de wereld van de thieves-in-law. Hij schold u ook uit en riep dat ze gingen terugkomen (CGVS, pg 10). G. (...) zou die dag ook vergezeld geweest zijn van G. N. (...), een persoon die veel banden had met de georganiseerde misdaad en die in de running zou zijn om de titel van thief-in-law te verkrijgen (CGVS, pg 10, pg 14). G. (...) maakte u dus meteen duidelijk met wie u te doen had en liet ostentatief blijken dat hij geruggensteund werd door leden van de Georgische georganiseerde misdaad. Dat u in deze context, er toch nog mee ingestemd zou hebben om op een dergelijke manier af te spreken – op een verlaten plaats, 's avonds – met uw concurrent enkel en alleen omdat hij normaal geklonken had aan de telefoon toen hij de afspraak wilde regelen komt weinig aannemelijk over (CGVS, pg 10).

Daarnaast komt het enigszins absurd over dat G. (...) zich bij deze afspraak door 30 à 40 personen zou laten hebben vergezellen. U had zelf ook geen idee waarom hij zoveel personen zou hebben meegebracht (CGVS, pg 11). U kon vervolgens ook helemaal niet verklaren hoe u samen met uw vriend C. C. (...) aan deze 30 à 40 personen bent kunnen ontkomen. U verklaarde dat iedereen rond u stond (CGVS, pg 11). Toch kon u nadat u met een mes gestoken werd, gewoon weggaan van de plaats delict samen met uw vriend, waarna uw vriend een ambulance kon bellen en u naar het ziekenhuis werd overgebracht (CGVS, pg 12). U kon niet verklaren wat de 30 à 40 aanwezigen van de tegenpartij gedaan hadden. U stelde dat u niet wist waar die personen heen gingen (CGVS, pg 13). U zou zich niet goed herinneren wat er juist gebeurde nadat u met het mes gestoken werd (CGVS, pg 13). Nadien hebt u de situatie echter ook niet meer besproken met C. (...) (CGVS, pg 13). U kon derhalve enkel maar vermoeden dat uw belagers jullie niet achtervolgd hebben en dat zij gewoon weg gingen (CGVS, pg 13). Het blijft dus onduidelijk hoe u uit uw uiterst penibele situatie bent kunnen ontkomen samen met uw vriend, hoewel u op eenvoudige wijze over meer concrete informatie had kunnen beschikken door er met uw vriend over te praten.

In dit verband roep het ook vragen op dat uw belagers het enerzijds nodig zouden achten om met zeer veel mankracht naar de afspraak te komen en dat zij anderzijds niet zouden hebben nagegaan door wie u vergezeld werd, u stelde namelijk dat uw opponenten C. (...) niet kenden (CGVS, pg 13). U verklaarde dat u na het gevecht aan het reservoir van Tbilisi meteen met de dood bedreigd werd in het ziekenhuis door G. (...), omdat G. (...) en zijn medestanders absoluut wilden vermijden dat u een klacht zou indienen (CGVS, pg 8). In dit opzicht is het merkwaardig dat zij dan toch de getuige volledig ongemoeid zouden hebben gelaten en u kennelijk niet onder druk hebben gezet om de naam van uw vriend te geven of om uw vriend op te sporen en te intimideren. Bovendien komt het onlogisch over dat de criminele organisatie, waarmee G. (...) volgens u banden had, in feite boven de wet zou staan in Georgië en dat zij zoals u insinueerde connecties zouden hebben bij de politie waardoor de politie niets ondernomen heeft en zelfs een proces-verbaal fabriceerde (CGVS, pg 14), maar dat G. (...) het dan toch noodzakelijk vond om u te intimideren en angst aan te jagen opdat u geen klacht zou indienen.

Voorts is het markant dat u lang gewacht hebt om Georgië te verlaten. U verklaarde dat uw belagers u even met rust lieten na de ruzie aan het reservoir van Tbilisi. Na twee maanden begonnen ze u opnieuw

te bedreigen. Ze probeerden 20.000 dollar van u af te persen (CGVS, pg 8). Ze bedreigden uw echtgenote en al uw werknemers (CGVS, pg 15 en 16) U zou drie tot vier keer per maand geslagen geweest zijn door G. (...) (CGVS, pg 15). U zou dus sinds het voorjaar van 2017 aanhoudend bedreigd en geslagen geweest zijn. U besloot uiteindelijk dat u uw bedrijf moest opdoeken en naar het dorp van uw vrouw vertrekken omdat u vreesde vermoord te zullen worden (CGVS, pg 15). Sinds de zomer van 2018 verbleef u dan in Dmanisi. U hebt in deze omstandigheden meer dan een jaar gewacht om op de vlucht te slaan. U nam daarbij nog de tijd om de contracten die uw bedrijf had afgesloten af te werken en alle administratie in orde te brengen om uw bedrijfsactiviteit stop te zetten in het voorjaar van 2018 (CGVS, pg 6 en pg 15 en CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote, pg 8). Een dergelijk gedrag lijkt moeilijk in overeenstemming te brengen met het gedrag dat zou verwacht worden van iemand die werkelijk bedreigd wordt door leden van de georganiseerde misdaad en die vreest dat zijn leven in gevaar is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas. Hierdoor kan evenmin aangenomen worden dat u in België aangevallen werd omwille van de problemen die u in Georgië zou hebben gekend met G. (...) en zijn criminele connecties. Uw stelling dat de aanval hier verband zou houden met voorgaande problemen in Georgië bleek overigens louter gebaseerd te zijn op vage vermoedens (CGVS, pg 9).

De door u neergelegde documenten kunnen uw teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen. Hoewel het gelet op het door u neergelegde medisch attest van 28 januari 2017 en het medisch verslag van 24 mei 2019 dat een litteken vaststelt, mogelijk lijkt dat u ooit betrokken was bij een incident waar u een messteek kreeg, moet opgemerkt worden dat een medisch attest geen uitsluitsel kan bieden over de precieze omstandigheden waarbinnen een verwonding werd opgelopen of hoe een litteken is ontstaan. Hiervoor hangt de arts af van de gezegden van de patiënt. Evenmin kan uit de vaststelling dat u ooit een messteek zou toegediend gekregen hebben, opgemaakt worden dat u op systematische wijze en tot op heden vervolgd wordt door G. G. (...) en leden van de 'thieves-in-law'. Aan de verklaringen van uw vriend C. (...) en uw voormalige werknemers kan geen objectieve bewijswaarde toegeschreven worden. Zij hebben immers hun verklaringen opgesteld op uw verzoek in functie van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. De overige documenten, zoals de kopie van jullie paspoorten, identiteitskaarten, de geboorteakte van uw zoon, het attest van vaderschap en uw huwelijksakte, staven de identiteit en nationaliteit van u en uw gezinsleden, gegevens die niet betwist worden door het CGVS. De legalisatie van de handtekeningen van de vertalers bevestigt enkel dat de vertaling correct is verlopen, maar zegt niets over de bewijswaarde van de brondocumenten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel". Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2020 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3.1. In hun verzoekschrift voeren verzoekende partijen vooreerst aan dat hun verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten waaruit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie blijkt. Zij onderstrepen dat hun problemen wel degelijk ernstig zijn en dat verwerende partij hun problemen ten onrechte heeft geringerschat.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat voorgaand betoog blijkt geeft van een verkeerde lezing van de bestreden beslissingen. Immers wordt nergens door verwerende partij gemotiveerd dat de voorgehouden problemen onvoldoende ernstig zouden zijn, doch wel dat de ingeroepen problemen in

hun land van herkomst vreemd zijn aan de Conventie van Genève en dat bovendien geen enkel geloof gehecht kan worden aan deze voorgehouden problemen. De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat nergens uit hun verklaringen blijkt dat de ingeroepen problemen enig verband houden met de criteria van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep) en/of dat een eventueel gebrek aan bescherming vanwege de nationale autoriteiten aan één van deze gronden kan worden gekoppeld. Immers blijkt uit hun verklaringen dat zij hun verzoek steunen op problemen met een concurrent van eerste verzoekende partij omwille van criminele/financiële motieven. In hun verzoekschrift tonen verzoekende partijen evenmin op enerlei wijze *in concreto* aan dat hun problemen verband houden met de criteria van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, namelijk ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep, en/of dat een eventueel gebrek aan bescherming vanwege de nationale autoriteiten aan één van deze gronden kan worden gekoppeld. Verder blijkt uit wat volgt dat verzoekende partijen evenmin afdoende argumenten aanhalen die van aard zijn de motivering in de bestreden beslissingen dat daarenboven geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissingen dat het beeld dat eerste verzoekende partij schetste van haar belagers en van hun invloed op het staatsapparaat niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie en dat de redenen die zij aanhaalde om geen bescherming te hebben gezocht bijgevolg niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd binnen de actuele Georgische context, werpen verzoekende partijen op dat *“het CGVS ten onrechte uit het oog (verliest) dat vanuit de perceptie van de Georgische bevolking, en met name van verzoekers, deze ‘thieves-in-law’ actueel wel degelijk nog steeds bestaan, mede door de reputatie die zij hebben vergaard hebben in het verleden”, dat “het CGVS (erkent) dat de ‘thieves-in-law’ als organisatie haar criminele activiteiten wel degelijk nog steeds vanuit het buitenland verderzet”, dat “(d)e machtspositie van de ‘thieves-in-law’ (...) dan wel niet meer ongebreideld (mag) zijn zoals vóór 2003 (toen de organisatie zich onaantastbaar waande) ; de impact van het geweld die van een criminele organisatie uitgaat op een individuele burger (m.n. verzoeker), (...) wel degelijk nog steeds reëel (is)”, en dat “de georganiseerde criminaliteit in Georgië (...) wel degelijk nog steeds vanuit een grijze zone opereert”*. Verzoekende partijen menen verder nog dat de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch is en nooit afdoende.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partijen met bovenstaande bemerkingen geenszins *in concreto* de motivering in de bestreden beslissingen weerleggen dat het beeld dat eerste verzoekende partij schetste van haar belagers en van hun invloed op het staatsapparaat niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie en dat de redenen die zij aanhaalde om geen bescherming te hebben gezocht bijgevolg niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd binnen de actuele Georgische context. Immers komen zij in hun betoog niet verder dan erop te wijzen dat deze ‘thieves-in-law’ nog steeds bestaan, hetgeen echter in de bestreden beslissingen op zich niet betwist wordt, doch wel de invloed die zij actueel nog hebben op het Georgisch staatsapparaat. Tevens laten verzoekende partijen geheel na aan de hand van andersluidende objectieve informatie aan te tonen dat de motivering in de bestreden beslissingen dat de actuele landeninformatie er geenszins op wijst dat het voor personen die problemen zouden kennen met leden van de georganiseerde misdaad onmogelijk zou zijn om bescherming te verkrijgen en dat uit informatie daarentegen blijkt dat Georgië over een werkzaam politieel en justitieel apparaat beschikt dat effectieve bescherming kan bieden behoudens enkele specifieke situaties. Hun stelling dat de Georgische autoriteiten geen daadwerkelijke bescherming zouden bieden tegen eventuele represailles, betreft dan ook niet meer dan een blote bewering. De Raad wijst er hierbij op dat de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten geenszins absoluut dient te zijn en bescherming dient te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

2.2.5.1. Verder opperen verzoekende partijen dat zij tijdens hun persoonlijk onderhoud op een overtuigende en doorleefde manier over de vervolgingsfeiten hebben verteld en dat hun verklaringen hierover wel degelijk eerlijk waren. Verzoekende partijen zijn formeel dat de feitenversie van de gebeurtenissen zoals zij deze hebben gegeven tijdens hun persoonlijk onderhoud wel degelijk integraal correspondeert met de waarheid. Verzoekende partijen menen dat *“de aanwezigheid van een groot aantal bendeleden aan het Tbilisi meer ; de messteek die verzoeker bij wijze van ultieme waarschuwing toegediend kreeg ; het feit dat verzoeker pas twee maanden later opnieuw werd bedreigd ; het feit dat verzoekers vriend C. (...) niet bedreigd werd ; het vervalste proces-verbaal etc. (...) wel degelijk*

signalen (zijn) die wijzen op de macht van de criminele bende in casu (...) eerder dan dat dit zou wijzen op 'absurde' verklaringen, zoals het CGVS ten onrechte concludeert".

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met bovenstaand betoog niet verder komen dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder ook maar enige poging te ondernemen om de in de bestreden beslissingen vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden in hun relaas afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2.6.1. Verzoekende partijen herhalen verder in hun verzoekschrift hun problemen in Georgië en stellen dat zij wel degelijk gevaar lopen in Georgië.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat eerste en tweede verzoekende partij tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van respectievelijk 6 november 2020 en 6 oktober 2020 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT